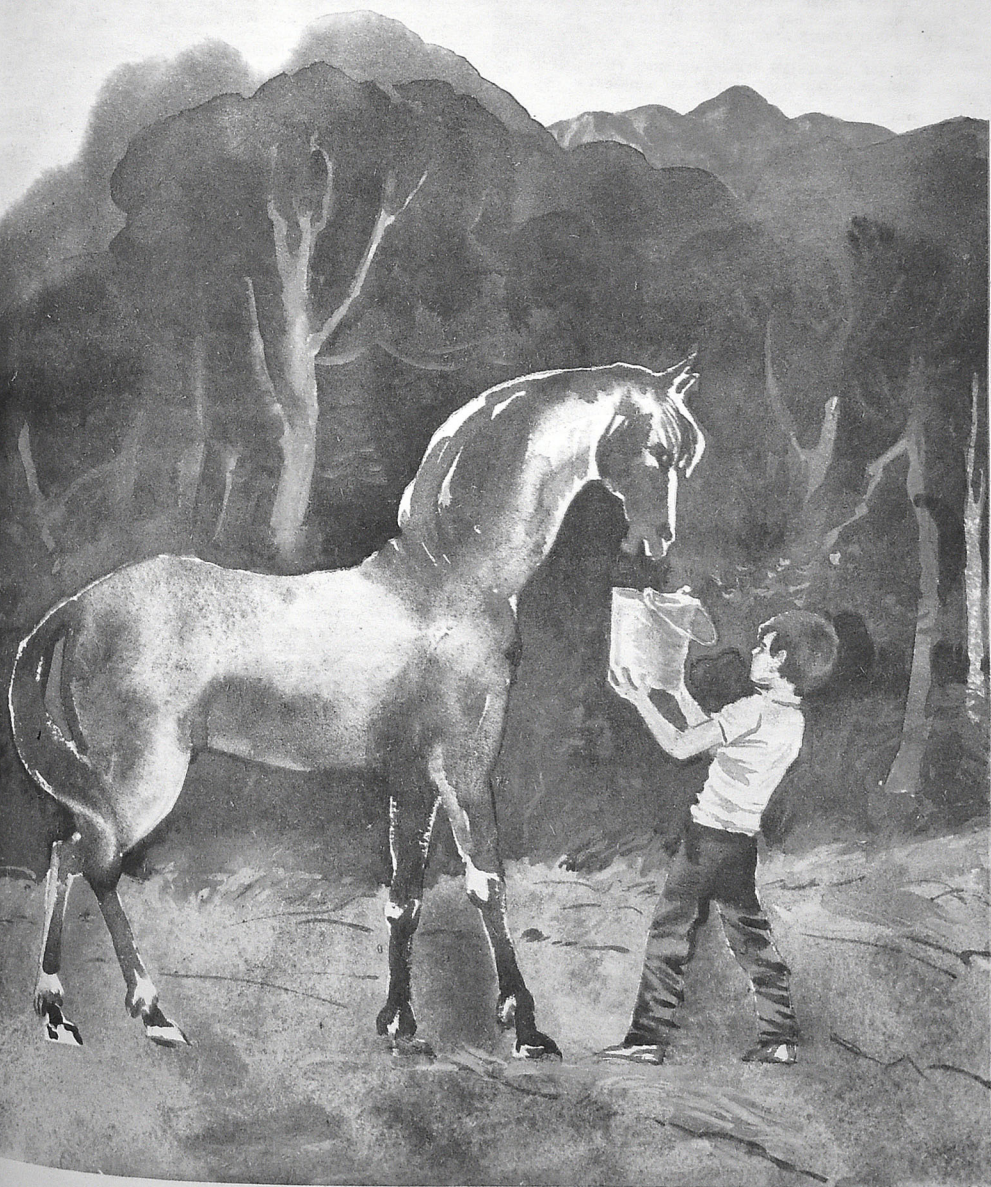

ISSN 0134-5214

Пионер 8

1989

да иди, ону чыгарып сон ики епизоду охуу. Еле ки, Ивашинцевин Мурада вердији һәдиде иле багы жерлери охуу, Мәчид баба башыны галдырып дигәтлә гулаг асды. Бирдән өзүн сахлаја билмәйиб сорушду:

— А бала, буналары хардан өйрәнмисән?!
— Өзүмдән үдүрмушам, баба...

— Өзүндән?! — Мәчид баба һейрәтлә сорушду. — Ахы, белә шей олуп, кимсә, нәсә һәдиде вериб...

Дурсун Дурсунзаде јериндән сычрады:

— Нәдән билирсән?!
— Нечә нәдән билирсән?! Ба-

бам о һәдиде сахламаг үчүн мәнә вериб.

— Бәс ханы о?! — Дурсун Дурсунзаде чылгынлыгла сорушуп әтрафа кез кәздирди.

Чавидин өзү дә һейрәтләнмишди. О бири ушаглар да марагла Мәчид бабаны изләйирдиләр.

Гоца ајага галхып чардағын о төрәфинә кечди. Чәмәли Чавиде бахып сорушду:

— Доғрудан өзүндән үдүрмушан?!
— Әлбәттә... Илк дәфә Мәчид

баба иле көрүшләримиз јадыныза дүшүр јәгин?! Бах, о вахтдан мәнә елә кәлиб ки, капитан һәдиде вермәмиш олмас.

— Бу һәдиде тапса, әсл кәшфди! — Дурсун Дурсунзаде мәнә иле күлүмсүндү, — доғру дејирәм, әсл кәшф!

Мәчид баба һәйгәтән дејирмиш шүәли, балача бир чиһазла онларын јанына гајыданда Дурсун Дурсунзаде јериндә әйләшә билмәди. Ирәли атылып чиһазы Мәчид бабанын әлиндән алды, дигәтлә бахыгдан сонра јенә чыр сәслә гышгырды:

— Компасдыр, гәдим компас!
— Верин, биз дә бахаг...

Компас әлдән-әлә кәзди. Дүмәјә чатанда, ора-бурасына бахып Дурсун Дурсунзадејә төрәф чеврилди:

— Бурда јазылар вәр, охуја билмирәм...

Дурсун Дурсунзаде ону ачып кәздән кечирди, бирдән-бирә охумаг чәтин олду. Компасын дејирми һиссәсиндә јазылмышды: «Мураду—брату от Ивашинцева». Дурсун Дурсунзаде башыны галдырып Мәчид бабаја бахды.

— Бах, бу ән гижәтли тапынтыдыр!

ГЫРМЫЗЫ ЗАНБАГ

Бәнзәсә дә ләләјә,
Занбагды, ләлә дејил.
О, торпагдан ышгыран
Гызыл ганды елә бил.

Бир онун тачына бах,
Бәнзәри вәр хашхаша.
Дөврәсиндә верибдир
Алты ләчәк баш-баша.

Бу гырмызы занбаглар
Бири-бириндән гәшәнк.
Сары, гырмызы, гара —
һәр ләчәк үстә үч рәнк.

Сән бу сары золаға
Нәзәр јетир дәриндән, —
Гарајла гырмызыны
Ајырыр бир-бириндән.

Гызыл занбаг торпағын
Үрәјинин одуду.
Ләчәкләри елә бил
Кәпәнәк ганадыды.

ЈАЈЛЫМ АТӘШИ

һаваја атылса да
һавајы шей дејил о.
Динлә мәғрур сәсини,
Бир көр нәләр дејир о?

Дәрдли-дәрдли кишнәјән
Атды јайлым атәши.
Әскәр гәбри үстүндә
Андды јайлым атәши.

Зефәрләр шәрәфинә
Атылан фишәнкди о.
Гапгара булудлары
Доғрајан шимшәкди о.

ДАҒ ЧАЛЫНЫН НӘҒМӘСИ

Көрпә бир булаг идим,
Сујум артды болландым.
Дулдуру бир чај идим,
Бөјүдүкчә буландым.

Дөрә кечдим, дүз кечдим,
Чырпылдым даға, даша.
Гәзәбләндим, һөнкүрдүм,
Күкрәдим даша-даша.

Дурулуғу итирдим,
Һирсимдән көзүм долду.
Сујуму буландыран
Кечдијим јоллар олду.

ПИОНЕРӘ КЕЧМИШИК

Ким бахса үзүмүзә
Күлүр, додағы гачыр.
Синфимиздә елә бил
Ләлеләр чичәк ачыб.

Ленинин абидәси
Өнүндә анд ичмишик.
Дүнән бизим һаымыыз
Пионерә кечмишик.

Синфимиз дан јериди,
Санки од тутуб јаныр.
Бөјнүмүздә гырмызы
Галстук далғаланыр.

УЗАҒДАН КӘЛӘН НӘҒМӘ

Ханәндәнин һарајы
Көтүрүб дағы, дүзү.
Бир гәдим халг маһнысы
Көврәлдиб гәлбимизи.

О нәғмә хәјалымы
Апарып лап узаға.
Бир додагдан учанда
Гонуб башга додаға.

Дүз әсрин о башындан
Сел кими дашыб кәлиб
Илләри ашыб кәлиб.
Ајлары ашыб кәлиб.

О нәғмә нечә-нечә
Үрәји шад едәчәк.
Баламын додағында
Кәләчәјә кедәчәк.